

GIÊSU VUA TÌNH YÊU

Trong số tiểu sử các Thánh Tử Đạo Việt Nam, có hai vị bị xử giáo khá đặc biệt: Cha Thánh Anrê Dũng Lạc và Cha thánh Luca Vũ Bá Loan.

1- Cha Anrê Trần An Dũng Lạc, nguyên chánh xứ Kẻ Đầm, làng Bích Trì. Khi bản án được mang về tới Hà Nội. Cha Dũng Lạc cùng Cha già Thi Chánh xứ Kẻ Sui làng Phú Lương bên dưới, vui mừng hát thánh ca theo chân lý hình ra khỏi thành, tới pháp trường ở bãi Ô Cầu Giấy, bên đường đi Sơn Tây. Cha mặc áo thâm chùng, vừa đi vừa nguyện ngắm thỉnh thoảng Cha chấp tay hát mấy câu La-tinh. Gần cửa Ô Cầu Giấy, theo thói quen, lính dọn tiệc cho hai cha, Cha Dũng Lạc ăn một hai khẩu mía, Cha già Thi không ăn gì. Đến nơi, ngày 21-12-1839, các ngài quỳ cầu nguyện, ngược mắt lên trời và nghiêng cổ chờ chém. Lý hình nói: ***“Tôi không biết tôi ông thế nào? Tôi phải làm theo lệnh trên, xin ông tha cho”***. Cha Dũng Lạc bảo: ***“Ông cứ làm việc quan truyền, tôi chỉ xin cho tôi thông thả một chút để cầu nguyện”***. Cầu nguyện xong ***Cha lấy trầu mời lý hình và bảo: “Ông xử cho khéo nhé!”***. Lính tháo xiềng, trói Cha vào cọc, khi lính búi tóc Cha, Cha ngược mắt lên trời và nghiêng cổ chờ chém. Cha hỏi: ***“Thế này đã vừa chưa?”*** Lính nói: ***“Được rồi”***. Sau tiếng chiêng, đầu Cha rơi xuống đất, bốn đạo xông vào thăm máu, nhổ hết cỏ, lấy hết đất dính máu. ***Nhiều người chứng kiến thấy một con chim trắng lớn bay lượn trên đầu các ngài lúc hành quyết.***

2- Cha Luca Vũ Bá Loan sinh năm 1756 ở họ Bút Quai, thuộc xứ Bút Đông (Trác Bút), xã Châu Giang, huyện Duy Tiên, tỉnh Hà Nam, thuộc Tổng Giáo Phận Hà Nội, tám mươi tư tuổi, vị niên trưởng trong số 117 thánh Tử đạo tiên khởi Việt Nam. Mọi người đều kính yêu vị linh mục 84 tuổi, râu dài, tóc bạc, hiền lành, đôn hậu. ***Từ quan huyện, quan tòa đến lính ngục, tất cả đều nhìn nhận ngài đáng tuổi cha ông mình, nên tất cả đều xưng hô bằng Cụ, và còn đối xử nhân đạo với ngài bằng thái độ lễ phép kính trọng.*** Gần năm tháng bị giam trong tù, lính thông cảm tuổi già, nên ngài không phải chịu một đòn roi, không phải cùm gông một ngày nào. Một lần quan tỉnh xuống trại giam gặp cha, dặn dò lính canh: ***“Cụ già tuổi tác cao, phải cư xử cho hân hoi, đừng cấm người ta vào thăm”***. Nhờ thế, trong những ngày tháng bị giam trong tù, cha Loan được rất nhiều người thăm nuôi tiếp tế. ***Quà biếu nhận được, cha chia sẻ cho lính và các bạn tù nên càng được họ quý mến. Ngay cả khi dẫn ngài đi xử tử, hai người lính cũng tình nguyện kiêng cha ra pháp trường.*** Đức cha Jeantet Khiêm ca tụng cha rằng: ***“Thầy xét các việc cha Loan làm từ khi chịu chức linh mục đến ngày tử đạo, Thầy thấy có lẽ trong số linh mục Việt Nam từ trước đến nay chưa ai sánh bằng”***. Đúng ngày 5/6/1840, quân lính tình nguyện cáng cha già Loan ra pháp trường, nhưng cha cảm ơn từ chối. Vì trời nắng gắt, nên cha chỉ chấp nhận cho hai tín hữu đi hai bên cầm lọng che nắng. ***Viên quan giám sát chủ trì phiên xử thấy cha đi bộ cũng xuống ngựa, trao cho một người lính rồi cùng đi với cha ra cửa ô Cầu giấy là nơi thi hành bản án.*** Đến nơi, ông nói với cha: ***“Cụ có muốn làm gì thì hãy làm đi”***. Cha Loan quỳ xuống cầu

nguyện, rồi vui vẻ đưa tay cho lính cột trói vào cọc. **Mười người lính được chỉ định chém cha Loan bằng trôn đi đầu hết.** Uy tín của cha quá lớn, đến độ họ cứ sợ sau khi chết, hồn cha sẽ nhập vào họ trả thù chăng? Để giải quyết vấn đề, *quan liền sai một người lính nam bộ, tên là Minh thay thế. Tên này cúi đầu thưa Cha Loan: "Lạy cụ, việc vua truyền, tôi phải thi hành, xin cụ tha lỗi cho tôi, tôi xin xử cụ êm ái, khi nào cụ lên trời xin cầu cho tôi".* Cha Loan gật đầu, rồi ra hiệu cho anh thi hành phận sự. Chỉ một nhát chém, cha già từ trần thế, để về Thiên Quốc. Các tín hữu xô nhau lại gần, cởi áo để thấm máu vị tử đạo như một chứng tích anh hùng của người cha tuy già yếu nhưng mạnh mẽ về niềm tin. Cha Luca Vũ Bá Loan được phúc tử đạo ngày 5-6-1846. Đức Thánh Cha Lê-ô XIII đã phong chân phúc cho Cha ngày 27-5-1900. Đức Thánh Cha Gio-an Phao-lô II tôn Cha lên bậc hiển thánh ngày 19-6-1988.

Các linh mục nói trên, kẻ già, người trẻ, cùng chịu tử đạo theo gương Chúa Giêsu trên thập giá. *Hai án tử, một không khí tràn ngập tình thương.* Bên phía Việt Nam, các tử tội nhân nhiên vui lòng lãnh án, "ngước mắt lên trời và nghiêng cổ chờ chém". Kẻ thi hành án quyết thì từ quan xử đến lý hình đều tỏ ra thương tiếc, ngưỡng mộ, quý mến, miễn cưỡng thi hành, khác nào như kẻ thi hành mang mặc cảm phạm tội. Bên Thập Giá, Chúa Giêsu trút tàn hơi trần trời, lời Ngài tha thiết dường bao:

"Cha ơi, giãm đắng nuốt sao khó vào,
Chu toàn việc của Cha trao,
Xin Cha chở chấp kẻ nào hại con!
Con nào bỏ chúng lạc đàn?

Náu thân Bánh Thánh dâng gần chúng luôn.

Lời lâm chung tràn ngập yêu thương sâu thẳm:

Lòng Ngài thăm thăm trùng dương,
Chia nhau Thánh Thể: hiến chương của Ngài,
Muôn người, mọi chốn nơi nơi,
Hết chia rẽ nữa, không ngừng chúc nhau"

Hai tên trộm treo trên thập giá gần bên Chúa, đưa thì hùa theo kẻ thù sỉ nhục chế diễu: *"Nếu ông là Đấng Kitô, ông hãy tự cứu ông và cứu chúng tôi nữa".* Đối lại, tên kia tỏ lòng ăn năn, nhận biết tội mình mang hân: *"Mi cũng chịu đồng một án mà mi chẳng sợ Thiên Chúa sao? Phần chúng ta, như thế này là đích đáng, vì chúng ta chịu xứng với việc chúng ta đã làm, còn ông này, ông có làm gì xấu đâu?".* Anh ta khẩn cầu tình thương, thưa cùng Chúa Giêsu: *"Lạy Ngài, khi nào về nước Ngài, xin nhớ đến tôi".* Chúa Giêsu đáp lại bằng tất cả tình thương không bờ bến: **"Ta bảo thật ngươi: ngay hôm nay, ngươi sẽ ở trên thiên đàng với Ta".**

Bối cảnh cuộc chịu nạn của Chúa Giêsu, được thánh Luca trình thuật trong **Tin Mừng:**

Khi ấy, các thủ lãnh cùng với dân chúng cười nhạo Chúa Giêsu mà rằng: "Nó đã cứu được kẻ khác thì hãy tự cứu mình đi, nếu nó thật là Đấng Kitô, người Thiên Chúa tuyển chọn". Quân lính đều chế diễu Người và đưa dấm cho Người uống và nói: "Nếu ông là vua dân Do-thái, ông hãy tự cứu mình đi". Phía trên đầu Người có tấm bảng đề chữ Hy-lạp, Latinh và Do-thái như sau: "Người Này Là Vua Dân Do Thái".

Một trong hai kẻ trộm bị đóng đinh trên thập giá cũng sỉ nhục Người rằng: "Nếu ông là Đấng Kitô, ông hãy tự cứu ông và cứu chúng tôi nữa". Đối lại, tên kia mắng nó rằng: "Mi cũng chịu đồng một án mà mi chẳng sợ Thiên Chúa sao? Phần chúng ta, như thế này là đích đáng, vì

chúng ta chịu xứng với việc chúng ta đã làm, còn ông này, ông có làm gì xấu đâu?" Và anh ta thưa Chúa Giêsu rằng: "Lạy Ngài, khi nào về nước Ngài, xin nhớ đến tôi". Chúa Giêsu đáp: "Ta bảo thật ngươi: ngay hôm nay, ngươi sẽ ở trên thiên đàng với Ta". (Lc 23, 35-43)

Mừng Lễ Chúa Giêsu Vua Vũ Trụ, Hội Thánh giới thiệu Tin Mừng nói lên tình yêu thương chan chứa. Chúa Giêsu Đấng Thánh Tử Đạo đầu tiên kể từ Giao Ước mới được thiết lập. Ngài xuống thế gian dùng thập giá để cứu độ nhân loại, thập giá chiến thắng sự chết thành **Thánh Giá Phục Sinh đem lại sự sống trường sinh qua huyền nhiệm Thánh Thể, mầu nhiệm Tình Yêu**. Chính là Tin Mừng muốn chứng tỏ căn tính của **CHÚA GIÊSU VUA VŨ TRỤ**, là **CHÚA GIÊSU VUA TÌNH YÊU**.

I- CHÚA GIÊSU, VUA VŨ TRỤ

Dân chết cho vua trần thế. Nhưng Vua Vũ Trụ chết cho muôn dân. Vương quyền của Ngài rộng khắp Trời Đất và vô cùng tận. **Vị Vua ấy chính là Đức Giêsu, VUA VŨ TRỤ, Con Thiên Chúa Tối Cao**. Tin Mừng Thánh Gioan xác quyết như vậy qua cuộc đối thoại với Philatô khi Ngài bị quân dữ trao nộp:

Philatô hỏi Chúa Giêsu rằng: "Ông có phải là Vua dân Do-thái không?" Chúa Giêsu đáp: "Quan tự ý nói thế, hay là có người khác nói với quan về tôi?" Philatô đáp: "Ta đâu phải là người Do-thái. Nhân dân ông cùng các thượng tế đã trao nộp ông cho ta. Ông đã làm gì?". Chúa Giêsu đáp: **'Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này, thì những người của tôi đã chiến đấu để tôi không bị nộp cho người Do-thái, nhưng mà nước tôi không thuộc chốn này'**. Philatô hỏi lại: "Vậy ông là Vua ư?" Chúa Giêsu đáp: "Quan nói đúng. **Tôi là Vua. Tôi sinh ra và đến trong thế gian này là chỉ để làm chứng về Chân Lý. Ai thuộc về Chân Lý thì nghe tiếng Tôi'**". (Ga 18, 33b-37).

Philatô bảo dân Do Thái rằng: "Đây là vua các người. Chúng hô lên: "Đóng đinh nó đi! Đóng đinh nó đi!". Philatô bảo: Giết vua các người sao? Rồi Philatô thảo bản án, truyền đóng trên thập giá. Bản án ấy ghi: "Giê-su Na-za-reth, Vua dân Do Thái". Các Thượng tế Do Thái đến khiếu nại: "Xin đừng viết: Vua dân Do Thái, nhưng nên viết: người này đã xưng mình là Vua Do Thái. Nhưng Philatô trả lời: "Điều ta đã viết là viết".

II- CHÚA GIÊSU, VUA TÌNH YÊU

* Thánh Giáo Hoàng Phaolô II đã nhiều lần nhấn mạnh tầm quan trọng của tình yêu trong cuộc sống con người. Trong thông điệp ngày 14 tháng 9 năm 1998 về "Đức Tin và Lý Trí" (Fides et Ratio), **Ngài nói tình yêu như là nền tảng của sự hiểu biết và cuộc sống con người**. Ngài cũng thường xuyên đề cập tình yêu trong các bài giảng và các thông điệp khác nhấn mạnh rằng tình yêu là sức mạnh toàn năng của Thiên Chúa và là yếu tố không thể thiếu để con người tìm thấy ý nghĩa và mục đích trong cuộc sống.

* Đức cố Giáo Hoàng Benedicto XVI trong thông điệp Deus Caritas bàn về "phạm vi ngữ học rộng lớn của tình yêu, cho rằng giữa cơ man những ngữ nghĩa của tình yêu, nổi bật lên tình yêu giữa một người nam và một người nữ, trong đó xác hồn được kết hiệp bất phân ly và mở ra cho nhân loại thấy thấp thoáng lời hứa hạnh phúc dường như không cưỡng lại được. Tình yêu này có lẽ là kiểu mẫu của tình yêu; tất cả các dạng thức yêu thương khác tức khắc tỏ ra mờ nhạt khi so sánh với thứ tình yêu này... Nó là thứ tình yêu cách nào đó tự xảy đến trên con người, gọi là *eros* (tình ái) trong tiếng Hy Lạp cổ. Ngài phân biệt ba thứ

tình yêu: eros, philia, và agape. EROS là tình ái, thứ tình vụ lợi, cuốn hút, ham muốn chiếm hữu đối tượng. PHILIA là tình bằng hữu. *AGAPE là tình yêu siêu việt, hơn cả EROS và PHILIA, bao gồm cả ba nhưng EROS được uốn nắn và thanh luyện, hướng thượng trở nên chân chính đưa con người đến Thiên Chúa.* **Đó là tình yêu Kitô Giáo.**

* Đức Giêsu được gọi là con Vua Đavít. Ngài được xức dầu theo nghi lễ thời Cựu Ước. Ngài là Vua, là Ngôn Sứ và là Tư Tế, là thượng tế tối thượng, vĩnh viễn, theo phẩm hàm Menkigiêđê. Trong Cựu Ước, Vua Đavít đã được Thiên Chúa tuyển chọn, Người sai ngôn sứ Samuen xức dầu. Đavít là một vị vua nhân ái, đạo đức, và là hình ảnh báo trước về **Vua Thiên Sai**, Đấng sẽ đến để cứu dân và mang lại hạnh phúc cho dân Chúa. Ông *Là vị minh quân sáng suốt, có lòng nhân ái, biết phục thiện.* Ông có lòng Tin, Cậy Mến nơi Thiên Chúa. Đọc hết 150 Thánh Vịnh của ông đủ cho thấy lòng thánh thiện của ông như thế nào. Tuy có phạm lỗi lầm, *nhưng David đã sám hối và được Chúa đoái thương.* Ngài có phạt, Ngài đã truất quyền, lột ngôi báu, nhưng Ngài đã thương ban cho dòng dõi David trường tồn, cho con Đa-vít sẽ lên ngôi nắm quyền. Đavít ban đầu là vua xứ Giuđa, nhưng sau những biến cố, các chi tộc Israel đến yết kiến ông và xin quy phục vương quyền của ông như sách Samuen tường thuật nơi **Bài Đọc I:**

[1] Các chi tộc Ít-ra-en đến thưa vua Đa-vít tại Hép-rôn:

"Chúng tôi cốt nhục của ngài

[2] Khi tiên đế ngự trên ngai cầm quyền.

Chiến chinh tiếp diễn liên miên,

Ngài từng thống lãnh toàn quân tuyệt vời.

Chúa từng phán dạy với ngài:

"Chính người lãnh đạo dân này cho yên,

Dân ta hạnh phúc ấm êm,

Chăm lo chăn dắt Ít-ra-en muôn đời."

[3] Toàn thể kỳ mục Ít-ra-en đến gặp vua tại Hép-rôn.

Vua Đa-vít lập giao ước với họ tại Hép-rôn, trước nhan CHÚA.

Rồi họ xức dầu tấn phong Đa-vít làm vua Ít-ra-en.

(2 Sm 5, 1-3)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=22802>

Câu chuyện này giúp chúng ta hiểu rằng **Chúa Giêsu không phải là một vị vua theo kiểu thế gian**, với quyền lực và thống trị, mà là **Vua Tình Yêu**, lấy tình yêu xóa bỏ hận thù và cứu chuộc nhân loại. Vị Vua ấy được ví như người mục tử nhân lành: *"Chiên Ta thì nghe tiếng Ta, Ta biết chúng và chúng theo Ta. Ta cho chúng được sống đời đời; chúng sẽ không bao giờ hư mất, và không ai có thể cướp được chúng khỏi tay Ta"* (Ga 10,27-28). Vị Vua ấy mời gọi mọi người "Hãy Yêu như Thầy, là hy sinh mạng sống cho người mình yêu: *"Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình."* (Ga 15,13). Vì thế, mới nghe người trộm lành cất tiếng kêu xin: *"Lạy Ngài, khi vào Nước Ngài, xin nhớ đến tôi!"* Ngài đã lập tức bảo: *"Tôi bảo thật anh, hôm nay, anh sẽ được ở với tôi trên Thiên Đàng"*. Đó là vương quốc mà thánh Phaolô Tông đồ đề cập trong thư gửi tín hữu Côlôxê nơi **Bài Đọc II:** *"Người đã đem chúng ta về Nước Con yêu dấu của Người"*.

Anh em thân mến, chúng ta hãy cảm tạ Chúa Cha, Đấng đã làm cho anh em xứng đáng lãnh phần gia nghiệp các thánh trong ánh sáng. Chúa đã cứu chúng ta thoát khỏi quyền lực u tối, *đem chúng ta về nước*

Con yêu dấu của Chúa, trong Người chúng ta được ơn cứu rỗi nhờ máu Người, và được ơn tha tội.

Người là hình ảnh của Thiên Chúa vô hình, là trưởng tử mọi tạo vật; vì trong Người, muôn loài trên trời dưới đất đã được tác thành, mọi vật hữu hình và vô hình, dù là các Bộ thần hay Quản thần, dù là Chủ thần hay Quyền thần: Mọi vật đã được tạo thành nhờ Người và trong Người. Và Người có trước mọi loài, và mọi loài tồn tại trong Người.

Người là đầu thân thể tức là Hội thánh, là nguyên thủy và là trưởng tử giữa kẻ chết, để Người làm bá chủ mọi loài. Vì chưng Thiên Chúa đã muốn đặt tất cả viên mãn nơi Người, và Thiên Chúa đã giao hoà vạn vật nhờ Người và vì Người; nhờ máu Người đổ ra trên thập giá, Thiên Chúa ban hoà bình trên trời dưới đất. Cl 1, 12-20

Theo nguyên tác của Bài Đọc, đó là "*vương quốc Thánh Tử chí ái, trong Thánh Tử, ta được ơn cứu chuộc, được thứ tha tội lỗi. Thánh Tử là hình ảnh Thiên Chúa vô hình, là trưởng tử sinh ra trước mọi loài thọ tạo. Nhờ máu Người đổ ra trên thập giá, Thiên Chúa đã đem lại bình an cho mọi loài dưới đất và muôn vật trên trời*".

III- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa,

Ngài là Vua trời đất oai phong uy hùng. Nước Ngài hiển trị sẽ không bao giờ cùng. Toàn dân hân hoan cất tiếng xướng ca vinh danh thánh Chúa đời đời hiển vinh:

[1-2] *Cầm bào Chúa mặc oai phong,
Cân đai, áo ngự, Chúa mang uy hùng.
Địa cầu Chúa dựng, vốn không lay đổ,
Ngai vàng Ngài hằng kiên cố tự xưa.
Từ muôn thuở, Chúa là Vua trời đất,
Người hiển trị mãi mãi suốt ngàn sau.*
[5] Thánh chỉ Ngài vững bền muôn thuở,
Thánh đức Ngài rực sáng toả toả ngai,
Triền miên chiếu sáng mọi thời,
Cho danh thánh Chúa đời đời hiển vinh!

(TV 93:1ab. 1c-2. 5)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

Thánh lễ vang ran tiếng cộng đoàn **Đáp Ca Thánh Vịnh** tung hô danh Chúa:

Lòng tôi mừng rỡ biết bao!
Khi nghe thiên hạ ồn ào rủ tôi:
"Nào ta mau lẹ đi thôi!
Ta lên Đền Thánh Chúa Trời, mau lên!"
[2] Và giờ đây, "hỡi Gia-liêm!
Ta đứng ngoài đền, nơi cửa nội thành!"
[3] Quả là rực rỡ uy linh,
Đây là đô thị quang minh huy hoàng,
Xây thành một khối vẹn toàn,
Kết liên hiệp nhất vững vàng, hiên ngang.

[4] Bao nhiêu chi tộc lên đàng,
Từng chi tộc Chúa, thầy cùng hành hương,
Lên Đền Thánh Chúa, tiến dâng,
Tung hô Danh Chúa, chúc mừng ngời khen,
Tuân theo mệnh lệnh Người ban,
Dân Ít-ra-en, đều chẳng dám sai.
[5] Nơi đây Chúa đặt toà ngai phán xét,
Ngai vàng của nhà Đa-vít uy nghiêm.
(Tv 121, 1-2. 3-4a. 4b-5)

Lạy Đấng Thiên Sai,
Con vào bệ kiến Thiên Ngai,
Con đầy tội lỗi, xin Ngài thứ tha
• Giêsu, Vua tình yêu bao la,
Ôi tình yêu bao la!
Biển rộng trời cao,
Sao sánh được tình Chúa yêu tôi?
Giêsu Vua tình yêu thiết tha,
Ôi tình yêu thiết tha,
Nắng hoa nồng thắm,
Sao sánh được tình Chúa yêu tôi?
Yêu thương cho đến muôn đời,
Chúa ban Mình Máu, dân Người trường sinh.

***ĐK- Tình yêu cao cả huyền linh!
Tình yêu cuộn cuộn dũng mãnh!
Tình yêu cao vời khôn sánh!
Tình yêu ngời chói quang minh!***

• Giêsu, con khát tình yêu Chúa
Cho con uống thêm tình yêu Chúa,
Hồn con được mạnh như thần binh.
Giêsu, con khát tình yêu Chúa,
Cho con uống say tình yêu Chúa,
Để ướp mãi lòng con khiết trinh.
Giêsu, con khát tình yêu Chúa,
Cho con uống cạn tình yêu Chúa
Hồn con vươn trong ánh quang vinh.
• Con xin gieo rắc tình yêu Chúa
Yêu thương ủi an đời hấp hối
Bình an của Ngài cho hồi sinh
Con xin gieo rắc tình yêu Chúa
Yêu thương xoá tan đời tăm tối,
Ngập ánh sáng thần thiêng Thánh Linh.
Con xin gieo rắc tình yêu Chúa,
Yêu thương đến mọi người muôn lối,
Cùng ngời ca Thiên Chúa uy-linh.

<https://www.youtube.com/watch?v=Ve-3-sKOEig&list=PLwArpSZK-r6cUX4tVOFyqd0FRYBvJrFO4&index=8>

Ben. Đỗ Quang Vinh